

[Knud Kristensen.]

Men hvordan er saa Stillingen nu? Ja, der er visse Erhverv, der har skabt sig særlig gode Fortjenester, særlig høje Priser, og som derfor ogsaa er i Stand til at give større Lønninger og bære store Omkostninger. Men der er andre Erhverv, som ikke kan det, nemlig de eksporterende Erhverv, de, som ikke har kunnet følge med i denne Pris- og Lønstigningspolitik, men som det til syvende og sidst er gaaet ud over. Men en Kronesækning i den nuværende Situation vil ligesom den tidligere komme alle Erhverv til gode; det er nemlig det, der er særegent for en Kronesækning, at denne Omkostningssækning kommer lige saa godt de Erhverv til gode, som ikke trænger til det, som dem, der trænger til det, giver dem en større og ekstra Fortjeneste, som bevirker, at der bliver Grundlag for nye Krav om Lønstigning, en Omkostningsstigning, som igen væltes ud over hele Samfundet og havner hos de eksporterende Erhverv.

En Kronesækning i den nuværende Situation, en Fortsættelse af den Beskyttelsespolitik, vi hidtil har ført, vil efter min Mening inden for ganske kort Tid resultere i, at vi faar forøgede Lønninger, Omkostninger og Udgifter, og inden kort Tid vil de eksporterende Erhverv, hvis der ikke foretages en Ændring i hele denne Politik, havne i akkurat samme Situation som den, de nu befinder sig i, og dette vil betyde, at vi igen skal til at sænke Kronen: Kronesækning, Omkostnings- og Lønstigning, Kronesækning og det samme igen, en Skrue uden Ende, hvis man ikke slaar ind paa en anden Erhvervspolitik end den, man har ført i de senere Aar. Denne Indtægtsstigning er berettiget for de fastlønnede, fordi Priserne stiger, fordi Fortjenesten og derigennem Prisstigning gennemføres, men jeg ser i Virkeligheden ikke noget Formaal, heller ikke for de eksporterende Erhverv, i at fortsætte ad denne Vej, saa længe man ikke ændrer hele denne Beskyttelsespolitik, som er praktiseret herhjemme.

Man kunde ganske vist sige: Men indtil nu dette Tidspunkt kommer, i denne Overgangstid vil dog de eksporterende Erhverv have nogen Fordel deraf. Ja, de vil have en vis Fordel deraf, men de vil sikkert ogsaa allerede straks faa visse Tab derved. Under de nuværende Forhold vil nemlig Indførselen her til Landet blive endnu mere vanskeliggjort, end den er. De Priser, vi kan købe til udefra, i Forhold til dem, man kan producere for herhjemme efter et

nyt Kronefald, naar der ikke er Prisfald, men snarere Prisstigning internationalt, vil resultere i, at det bliver vanskeligere at faa Varer ind i Landet, vanskeligere at købe dem, fordi man ikke kan konkurrere, fordi man ikke kan købe dem herhjemme til den forhøjede Pris, og det vil da resultere i, at ogsaa vore Afsætningsmuligheder til Udlandet i høj Grad vanskeliggøres, fordi Betingelsen er jo, at vi for at kunne afsætte vore Eksportvarer skal gøre Indkøb til Gengæld. Men hvis vi paa den Maade i den Situation vanskeliggør Indførselen, vanskeliggør vi ogsaa Udførselen, og derigennem sker det, at hvad man vinder paa den ene Side, taber man maaske — og mere — til den anden Side.

Jeg tror derfor ikke, at en Kronesækning har stor Interesse, hvis man ikke gaar til en fuldkommen Ændring i hele vor Politik. At foretage en saadan Foranstaltning, kan i det lange Løb kun virke til Skade for Eksporterhervene selv, og at der ogsaa herigennem kan øves Uret over for dem, der har de faste Indtægter, naar der ikke er et Prisfald, kan vi heller ikke være blinde for. Jeg mener derfor, at det, vi maa se efter i den nuværende Situation, er at naa til en Nedsættelse af hele vor Omkostningskonto ved Ophævelse af den stærke Importregulerings- og Begrænsningspolitik og derigennem en øget Indførsel og en øget Udførsel og dermed en bedre Rentabilitet. Det, som dansk Erhvervsliv og ikke mindst de eksporterende Erhverv er interesseret i, er at faa et saadant Løn- og Prisniveau herhjemme, at Landet kan handle med Udlandet, altsaa et Løn- og Prisniveau, som er i saa nær Kontakt som muligt med det Prisniveau, vi kan købe og sælge til. Det er det, vi maa tilstræbe, og jeg tror ikke, at en Kronesækning i den nuværende Situation og med den nuværende Politik i øvrigt vil befordre en saadan Udvikling — jeg vil snarere sige tværtimod.

Hvad nu selve Lovforslaget angaar, saa siges der jo først og fremmest, at Handelen med Valuta skal frigives. Herom har vi tidligere stillet Forslag, kun med den Begrænsning, at Spekulation i den danske Valuta skulde udelukkes, idet vi ikke tror, at det vilde være heldigt for nogen Erhvervskreds, ja, for nogen Kreds i det hele taget, om vor Krone kom ud for Spekulation og fløj op og ned, alt efter som nu Spekulationen satte ind eller trak sig tilbage igen. Dette vilde være yderst uheldigt for sund Udvikling i alle Erhverv. Derimod er vi Tilhængere af den naturlige Fastsættelse af Kursen, som er en Følge af Tilbud og